'**चोदनं**=लज्जा' इति दृश्यते। 'लज्जायामप्यधीयते' इति **मैत्रेयः**। **भट्टोजिदीक्षित-काशकृत्स्न-आत्रेयादयस्तु** '—चोदने लज्जायां च' इत्येव पठन्ति। '—**प्रेरणे च द्रुमे**' इति **धा. का. व्याख्यायाम्** (1-57)।
व्रीडकः-डिका, व्रीडकः-डिका, विव्रीडिषकः-षिका, वेव्रीडकः-डिका;
व्रीडिता-त्री, व्रीडयिता-त्री, विव्रीडिषिता-त्री, वेव्रीडिता-त्री;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिक**क्रीडति**वत् (275) बोध्यानि। व्रीडः-[1]आव्रीडः, [2]व्रीडा।

(1668) "**व्रुड संवरणे**" (VI-तुदादिः-1393. सक. सेट्. पर.) [अ]

कुटादिः।

व्रोडकः-डिका, व्रोडकः-डिका, [3]वुव्रुडिषकः-षिका, वोव्रुडकः-डिका;
[4]व्रुडिता-त्री, व्रोडयिता-त्री, वुव्रुडिषिता-त्री, वोव्रुडिता-त्री;
इत्यादीनि सर्वाण्यपि रूपाणि तौदादिक**कुटति**वत् (204) ज्ञेयानि। व्रुडन्-न्ती-ती, इति शतरि विशेषः।

(1669) "**व्ली वरणे**" (IX-क्र्यादिः-1502. सक. अनि. पर.)

ष्वादिः, ल्वादिश्च। अयं धातुः **काशकृत्स्नीये** न दृश्यते।
व्लायकः-यिका, [5]व्लेपकः-षिका, विव्लीषकः-षिका, वेव्लीयकः-यिका;
व्लेता-त्री, व्लेपयिता-त्री, विव्लीषिता-त्री, वेव्लीयिता-त्री;
इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि क्र्यादिक**प्रिनाति**वत् (1081) बोध्यानि।
[6]व्लीनः-व्लीनवान्, "'प्रहीणं व्लीनाति, नैनं दक्षिणा व्लीनाति' इत्यादौ दीर्घः

[अ] '**व्रुड**—' इति व्रश्चादिषु (तुदादौ) यः पठितः तस्य पाठभेदोऽयम्।

1. घञ्प्रत्यये रूपमेवम्। लघूपधत्वाभावात् न गुणः।
2. '**गुरोश्च हलः**' (3-3-103) इत्यकारः स्त्रियां भवति।
3. सन्नन्ते नित्यङित्त्वात् गुणनिषेधः। अन्यथा रलन्तत्वात् उकारोपधत्वाच्च वैकल्पिकं कित्त्वं स्यात्।
4. '**गाङ्कुटादिभ्यः**—' (1-2-1) इति तृचो ङित्त्वात् गुणनिषेधः। एवं तव्यदादीनामपि ङित्त्वं ज्ञेयम्।
5. ण्यन्ते, '**अर्तिह्रीव्ली**—' (7-3-36) इत्यादिना पुगागमे '**पुगन्तलघूपधस्य च**' (7-3-86) इति गुणे च रूपमेवम्।
6. **ल्वादित्वात्** 'ल्वादिभ्यः' (8-2-44) इति निष्ठानत्वे रूपमेवम्।